

Betænkning 28/4 94. Anden behandling 3/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 44 (KF, V og FP) stemte for, 65 (S, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Repatrieringshjælp til flygtninge og indvandrere samt ændring af reglerne om behandling af klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 2/2 94. Første behandling 9/2 94. Betænkning 28/4 94. Anden behandling 3/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 55 stemmer (S, CD, RV og KRF) mod 54 (KF, V, SF og FP).

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersomsparing. (Justeringer som følge af skattereformen).

Af finansministeren (Stavad, fg.).
(Fremsat 19/1 94. Første behandling 28/1 94. Betænkning 27/4 94. Anden behandling 6/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse. (Beskyttelse af kystområderne).

Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 4/2 94. Første behandling 10/2 94. Betænkning 21/4 94. Anden behandling 6/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

Vi havde en meget lang debat både ved første og ved anden behandling om denne sag, så jeg vil ikke gentage, hvad der er blevet sagt tidligere.

Men jeg vil sige, at det er en sorgens dag for Fremskridtspartiet – ikke fordi dette lovforslag bliver vedtaget, for det kan vi bare rette op på, når der har været et folketingsvalg – men fordi Fremskridtspartiet, som altid har været glad ved at have de små partier herinde, er bange for, at CD og Kristeligt Folkeparti, hvis de trykker på de grønne knapper, som der står i betænkningen her, vipper under spærregræn-

[Aage Brusgaard]

sen ved næste valg. Jeg mener altså, at en vedtagelse af dette forslag vil betyde et farvel til Kristeligt Folkeparti og CD efter 20 år, og det er jeg selvfølgelig meget ked af, for vi går ind for, at der er så mange små partier repræsenteret som muligt. Alle de vælgere, der plejer at stemme på CD og Kristeligt Folkeparti, går ind for det decentrale, altså at kommunerne og amterne skal stå for planlægningen i deres områder. Her stemmer både Kristeligt Folkeparti og CD for, at det bliver revet bort fra kommunerne, bort fra amterne og bliver lagt ind på miljøministerens embedsmænds bord. Det er ikke det, som CD's og Kristeligt Folkepartis vælgere ønsker, og derfor må jeg desværre nok forudse, at det vil være det sidste nådestød, der får jer til at ryge ud af Folketinget. Men I kan jo altså nå endnu at stemme sammen med os.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg er enig med hr. Aage Brusgaard i, at det ikke tjener noget formål at gentage den lange debat, vi havde ved både første- og andenbehandlingen af dette vigtige lovforslag. Men jeg føler alligevel trang til her forud for afstemningen at udtrykke min og regeringens meget store tilfredshed med, at vi nu omsider får vedtaget denne lovgivning, som effektivt vil beskytte vore kyster. Vi får skabt sikkerhed for, at de regler, der blev indført under den tidligere regering, nu indpasses i selve lovgivningen, oven i købet i en form, som gør administrationen smidigere og fornuftigere, samtidig med at vi får udvidet strandbeskyttelseslinjen fra 100 til 300 m; det er i sandhed en god dag for miljøet.

Jeg glæder mig i den forbindelse også over, at ikke bare naturorganisationerne har bakket dette forslag op, men at det også er lykkedes at finde praktiske løsninger på problemerne i forhold til såvel Kommunernes Landsforening som Amtsrådsforeningen, sådan at det er en meget bred basis, dette lovforslag hviler på.

Man kunne have ønsket sig, at basis havde været større her i Folketinget, men som jeg har haft lejlighed til at sige det under både første- og andenbehandlingen, er der jo desværre sket et skifte i to partiers holdning på dette felt, sådan at det i dag er Fremskridtspartiet under hr. Aage Brusgaards ledelse, der fører an og tegner en negativ linje, når det drejer sig om et af vore allervigtigste klenodier, nemlig de danske kyststrækninger.

Endelig skal jeg afslutte den debat, vi havde under andenbehandlingen om, hvad amtsborgmesteren i Viborg egentlig mente om dette forslag. Der blev ytret tvivl om, hvorvidt amtsborgmesteren og Amtsrådsforeningen var for det pågældende forslag, og derfor er jeg glad for at kunne citere over for Folketinget den pressemeddelelse, som amtsborgmester Bent Hansen udsendte i går under overskriften: »Henning Grove må være meget presset«. Jeg citerer fra pressemeddelelsen:

»Amtets økonomiudvalg svarede i januar Amtsrådsforeningen, at vi ikke var tilfredse med det fremlagte lovforslag. Derefter har der været forhandlinger mellem Amtsrådsforeningen og miljøministeren. I begyndelsen af april blev Amtsrådsforeningen og miljøministeren enige om nogle ændringer i lovforslaget, således at der var enighed om lovforslaget mellem de to parter, altså mellem miljøministeren og Amtsrådsforeningen. Bag denne enighed står en samlet bestyrelse i Amtsrådsforeningen med formanden, Kresten Philipsen, fra Venstre i spidsen og også de konservative medlemmer i bestyrelsen.«

Videre siger Bent Hansen:

». . . at Henning Grove derefter fra Folketingets talerstol inddrager Viborg Amt og min person, går altså tilbage til det oprindelige forslag fra januar måned og ikke det ændrede forslag fra april. Det ændrede forslag blev Viborg Amts økonomiudvalg orienteret om i et møde for 14 dage siden, og her reagerede Henning Grove mærkeligt nok ikke, men der var jo heller ikke presse på.«

Så vidt amtsborgmesteren i Viborg, og dermed burde tingene også være sat på plads i forhold til den meningsudveksling, vi havde under anden behandling.

Jeg vil slutte med endnu en gang at udtrykke glæde over, at ikke bare et flertal her i Tinget, men også de mange interesserede organisationer på dette område bakker op bag regeringens lovforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi naturligvis glade for den omsorg for os og for den glæde over at have os her, som hr. Aage Brusgaard giver udtryk for. Vi så dog gerne, at den for hr. Aage Brusgaards vedkommende var fremsat på en lidt mere uselvisk baggrund end den, der er tale om her. Så vi tager den ikke helt til indtægt.

[Ole M. Nielsen]

Vi vil derimod gerne have os frabedt hr. Aage Brusgaards vurdering af, hvad vores vælgere ønsker af os. Det tror vi faktisk fint vi er i stand til at pejle selv.

Hvad angår det beskedne politiske indhold, der var i hr. Aage Brusgaards tale, gik det vist stadig væk på postulatet om, at den foreliggende lovgivning var et udtryk for centralisering. Der er ikke skygge af kød på benet i den sag.

Hanne Severinsen (V):

Enhver, som overværede debatten i fredags, vil vide, at den afslørede, at den reelle forskel på Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets måde at beskytte kysterne på og så den måde, regeringen vil beskytte kysterne på, er, at vi har den opfattelse, at hvis man indlægger overordnede retningslinjer i region- og kommuneplanlægning, kan amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelser godt forstå det. Den opfattelse har regeringen ikke; det synes vi er centralisme.

En gennemførelse af forslaget vil betyde, at der ustandselig vil forekomme en udbredt grad af smagsdommeri, hvor man vil se, at ministeriet på den ene side og amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelser på den anden side skal sidde og blive enige om noget, som vi, da vi vedtog planloven, havde forudsat lagt ud til amter og kommuner.

Det, som kystcirkulæret var tænkt som af den tidligere regering, var et signal til amter og kommuner, og så regnede vi med, at man også selv kunne finde ud af det. Det regnede den nuværende minister ikke med, og jeg medgiver ham, at sådan som han har administreret kystcirkulæret, kunne det såmænd være ligegyldigt, om vi havde et kystcirkulære eller en lov. Jeg indrømmer, at jeg her gentager mig selv fra i fredags, men jeg synes, det i hvert tilfælde skal være sagt her fra talerstolen også ved tredje behandling, at centraliseringen ligger i mistænkeliggørelsen af amters og kommunalbestyrelses muligheder for og vilje til selv at foretage den beskyttelse af kysterne.

Jens Jørgensen (KF):

Må jeg begynde med at sige, at det var med meget stor forbløffelse, at jeg for lidt siden hørte miljøministeren gå ind i en disput om et emne, der var drøftet med hr. Grove. Det kan ikke være miljøministeren ubekendt, at hr. Grove i

dette øjeblik indtager formandsstolen, og jeg synes, det er fuldstændig uhørt, at man går ind i en debat med et af Folketingets medlemmer, der ikke har mulighed for at forsvare sig på nuværende tidspunkt.

Jeg skal ikke gå ind i substansen, for den har vi drøftet ved flere lejligheder – under behandlingen af et helt andet lovforslag forrige tirsdag var vi langt inde i den – men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg ikke synes, det er en god dag for miljøet. Man kan sige, det er en god dag for centralisme, for mere statsstyring, for mere bureaukrati, for mere ministervælde, men det er ikke en god dag for de miljøpolitikere, der ønsker at styrke den lokale indflydelse, styrke det lokale forsvar for miljøet.

Lad mig til sidst fastslå, at vi fortsat følger den linje, som den tidligere regerings miljøminister lagde. Når miljøministeren siger, at der er sket en kursændring, er det naturligt, fordi miljøministeren ikke kan følge, hvad der sker i de enkelte udvalg, så tæt, som vi andre kan. Vi holder fast ved det, vi har stået for, og det, jeg har sagt.

Når jeg hører miljøministeren påstå, at det skulle være Fremskridtspartiet, der styrer os i miljøpolitikken, føler jeg mig fristet til at sige, at det er det modsatte, og til at citere Piet Hein, der engang sagde:

»En yndet form for polemik, består i det probate trick, at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.«

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren ønsker åbenbart en debat her ved tredje behandling. Det kan han godt få. Først til det med, hvem der styrer hvem. Jeg tror, at både V, K og Z er selvstyrende, de styrer hinanden og sig selv.

Ministeren sagde, at vi, der stemmer imod dette lovforslag, ikke ønsker at beskytte kysterne. Det er jo sludder af den allerværste karat. Det er netop os, der fortsat ønsker at beskytte dem. Vi kan jo se ved at køre langs kysterne her i Danmark, at de er beskyttede. Ministeren kan ikke finde ét eneste sted, hvor uønsket byggeri har fundet sted, når man lige undtager perioden fra 1940 til 1945, og det er jo netop, fordi kommunerne og amterne har administreret byggeriet ved kysterne. Og det er det, vi fortsat ønsker skal ske.